

Pijn, verdriet en rouw krijgen plaats op VUB

Ernstige ziekte, overlijden, rouw of mantelzorg maakt deel uit van ieders leven. Geen werknemer die er immuun voor is. Daarom wil de VUB inzetten op 'meelevende' organisaties. Te beginnen met zichzelf.

VAN ONZE REDACTEUR **STIJN COOLS**

BRUSSEL Heeft verdriet plaats op de werkvloer? Is rouwverwerking een proces dat tussen het studeren door moet gebeuren? Krijgt een collega die mantelzorger is, voldoende steun van zijn baas? Het zijn vragen bij ingrijpende gebeurtenissen in het leven, die nauwelijks vast te leggen zijn in een arbeidscontract of een onderwijs- en examenreglement.

De Vrije Universiteit Brussel (VUB) wil het anders doen. Er bestaat al professionele hulpverlening op en naast de campus voor wie er nood aan heeft. Zo zijn er bijvoorbeeld studentenpsychologen. 'Maar de zorg voor elkaar in tijden van zorgnood, pijn, leed, verdriet en persoonlijk verlies is niet alleen een taak voor de -gezondheidszorg en de sociale diensten, maar de verantwoordelijkheid van iedereen.'

Dat staat te lezen in de intentieverklaring die van de VUB een 'meelevende' universiteit maakt. *De Standaard* kon de tekst al inkijken waar rector Caroline Pauwels en de voorzitter van de raad van bestuur Eddy Van Gelder vandaag hun handtekening onder zetten.

Volgens hoogleraar Palliatieve Zorg Luc Deliëns (VUB), een van de initiatiefnemers, wil de universiteit 'sociale verandering bewerkstelligen'. Dat die uitspraak idealistisch klinkt, beseft hij. Maar hij wijst erop dat een aantal antwoorden op maatschappelijke uitdagingen, zoals de vergrijzing, niet zozeer schuilt in een verdere professionalisering van de zorg als wel in het 'aanboren en omkaderen van familie, burens en vrienden, die nu vaak al veel van de zorg op zich nemen'.

Hoe zich dat vertaalt naar de universitaire gemeenschap? Luc Deliëns geeft het voorbeeld van een kotstudent van wie een ouder overlijdt. 'Medestudenten kunnen hem of haar omkaderen door bijvoorbeeld een beurtrol te organiseren om notities te maken, eten te voorzien of boodschappen te doen.'

Tegen 2021 moet de universiteit 'iedereen de ruimte en veiligheid geven om op zijn of haar manier om te gaan met zorg en verlies', staat in de intentieverklaring. Maar zo lang wordt niet gewacht om al een aantal initiatieven te nemen. Op de campus van de VUB zal onder meer een stilteplek voor individuele en collectieve rouw ingericht worden. Docenten en leidinggevendens krijgen opleidingen, coaching en goede praktijken aangereikt. Deliëns verwacht dat de universiteit haar reglementering onder de loep zal nemen.

De VUB volgt het buitenlandse voorbeeld van 'compassionate cities'. In bijvoorbeeld Australië zijn er al lokale programma's die kijken hoe een sociaal netwerk van een persoon in kaart te brengen valt, en hoe dat geactiveerd kan

worden. Deliëns: 'We merken dat hulp vragen en hulp bieden zonder schroom geen makkelijke opgave is. Dat zal een cultuurshift vragen.'

De Brusselse universiteit steekt meer dan een half miljoen euro in de ontwikkeling van een interdisciplinair expertisecentrum Meelevende Gemeenschappen. Het doel is om het idee van een 'meelevende' gemeenschap te exporteren naar heel het land. Er zijn middelen voorzien voor enkele proefprojecten in steden en gemeenten.

'Lokale besturen moeten het potentieel van hun gemeenschap aanboren. De VUB probeert dat nu ook te doen. Maar dit kan evengoed in scholen, sportverenigingen of bedrijven gebeuren.'